

[Wihjelm]

at finansministeren snyder på vægten, om man så må sige.

Vi har ved en tidligere lejlighed aftvunget finansministeren det løfte – han forstod ikke rigtig, hvorfor VS var interesseret i det, men jeg har forklaret heroppefra, hvorfor vi var det – at i det omfang man aftalte besparelser med nogle her i salen, så var det ikke omposteringer, man aftalte, men så var det netto-besparelser.

Finansministeren var svær at drive til dette løfte og kom lidt sur herop ved den lejlighed og sagde, at han forstod slet ikke VS' interesse i det, for det ville jo bare gøre det værre. Jeg måtte så forklare finansministeren, at vi har en klar interesse i at få det slået fast, for det betyder, at man ikke kan lave besparelser, som går ud over beskæftigelsen, man kan ikke lave besparelser ved personale-reduktioner, man kan ikke lave besparelser ved personalelofter, for der er som bekendt så at sige ingen nettobesparelser i det; der er kun ompostering til arbejdsløshedsudgifter.

Jeg er temmelig sikker på, uden at kunne finde alle de 3 mia kr., at der er ikke så lidt af disse proformabesparelser, som i virkeligheden bare er omposteringer, i disse 3 mia kr. Jeg er også temmelig sikker på – bare for at tage et lille eksempel, som har været en del omtalt – at besparelsen på rigshospitalets budget ikke er nogen reel besparelse, men er en ompostering, ikke er nogen nettobesparelse, fordi den er sat ind med sit fulde pålydende, til trods for at der selvfølgelig ligger en arbejdsløshedsforøgelse i den.

Vi vil altså bede om, at man et eller andet sted undervejs ved gennemgangen af finanslovsforslaget i udvalget, også til de partier, der ikke sidder i finansudvalget, får denne samlede oversigt over, hvor de 3 mia kr. egentlig befinder sig.

Med hensyn til bruttokasseunderskuddet på de 33 mia kr. var hr. Erling Olsen inde på en opdeling, som jeg egentlig synes kan være fornuftig nok. Det var redegørelsen for, at den første tredjedel er en ompostering eller en konvertering af nogle lån og derfor i hvert fald ikke øger den samlede statsgæld. Jeg synes, det er fornuftigt nok at tage noget af gassen ud af den ballon ved at lave en sådan fremstilling. Den anden tredjedel var den sociale pensionsfond og ATP-indskuddene og er derfor heller ikke en udpumpning; dem skal jeg vende tilbage til.

Kun den sidste tredjedel er en egentlig udpumpning.

Lad os tage den sidste tredjedel, 11 mia kr., i egentlig udpumpning. Hvorfor er den nødvendig? Den er nødvendig, fordi dette system forhindrer op mod 200.000 mennesker i at skabe værdier, som de gerne ville ved at arbejde, værdier gennem produktion af varer eller af serviceydelser. Alene denne arbejdsløshed, ikke på 200.000, men lad os mere moderat sige på 175.000, koster jo faktisk 14 mia kr. Og hvis ikke man fuldstændig vil fratage disse mennesker eksistensmuligheden, og det vil man ikke, måske ikke for deres blå øjnes skyld, man så for afsætningsmulighedernes skyld, så må man altså pumpe disse penge ud. Det skal slås fast, at baggrunden for behovet for denne udpumpning alene er, at dette system forhindrer et par hundrede tusinde mennesker i at arbejde, som de helst ville.

Ved den anden tredjedel, hr. Erling Olsen omtalte, den sociale pensionsfond og ATP, er det selvfølgelig især ATP-bidragene, der springer i øjnene. 4,6 mia kr. må der afsættes dér. Det er også op mod en fordobling af, hvad regeringen sagde i august. Det er til gengæld præcis det tal, som VS sagde i august, og det kan endda risikere at blive værre, for der kan komme den tredje portion, enten nu eller til sommer, men i hvert fald de 4,6 mia kr. må man nok anse for minimum.

Her vil jeg da godt have finansministerens kommentar til, om det i virkeligheden ikke, når det kommer til stykket, er 7 mia kr., det drejer sig om her allerede under de nuværende forudsætninger, ikke i overførsler til ATP, men i den samlede forbedring af statsfinanserne, hvis man ikke havde det dødssyge system, som man aftalte med nogle borgerlige partier ved augustforlig I. Er det ikke sådan, at ud over indbetalingerne til ATP på 4,6 mia kr., så er der også skattetabet af de 4,6 mia kr., som ville være kommet ind i skat, hvis lønarbejderne og lønmodtagerne på normal vis havde fået udbetalt disse portioner?

Jeg har før nævnt – det kan slås op i Børsen, hvis man ønsker tallene for det – 86,7 pct. i profitforøgelse i 1976 for de store, typiske industrivirksomheder. Så kan man godt spørge, hvor indkomstrammen på de 6 pct. egentlig er henne, når nogle går hen og forøger deres indkomster med 86,7 pct. Men vi